

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára</p> <p>Egyes évre . . . . . 8 K Fél évre . . . . . 4 „ Negyed évre . . . . . 2 „ Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felétős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKÁNYI ERNŐ.</p>	<p>Kéziratokat nem adunk vissza.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a l k á n y i Erő könyvkereskedésben Alsólendván.</p> <p>A nyitlér sorá egy korona.</p>
--	---	--	--

Aratás után.

Alsólendva, 1908 július hó 4.

Vége az aratásnak... Csendes már a tarló. Itt ott van rajta csupán még egy-egy kúntfejtett kepe, vagy vésznek hagyott kereszt.

Hol egy-két héttel ezelőtt még az Isten-ada egész hullámzott, ott ma már — a jószág leleg.

A gulyás egykedvűen támaszkodik botjára. Tán szundikál, avagy elmélkedik a mulandóságról.

A falvakban a kisgazdák cséplőgépei berregnek.

A pusztákban a nagyobb birtokosok gözgépei végzik ugyanazon munkát, búgva, zakatolva.

A gépek lokomobiljai csak úgy eszik a drága szenet s a még drágább fát és okádják kéményeikből a bűzös füstöt.

Csepelnek országzserte. Csepelnek. De oh fájdalom, a legtöbb helyen — csak szalmát.

A termés legnagyobb részét tönkreté a hosszan tartó szárazság és rozsdá. Nemely helyen a pusztulást még a kőd is fokozta.

Szomorúan nézi a gazda az áldatlan munkát.

Keserves fáradságának gyümölcse az ideén ismét oda van. Fejét tenyerébe hajtja s számít: Ennyi kell adóra, ennyi tűzbiz-

tosításra, ennyi cselédfizetésre, napszámra, fára, épület és gazdasági eszközök javítására. Ennyit és ennyit pedig, még az Ég tudja minő kiadás nyel el.

Ennyi és ennyi jön be a buzából, az árpból és a rozsból.

A kapások hiányosan kelnek. Azoknak a jövedelmét felemészti a drága napszám.

Abból nem lát a gazda az ideén jövedelmét. Summa summárum... a vége az a gazda töprengésnek, számítgatásának, hogy a kiadás az ideén megint jóval nagyobb lesz a bevételénél.

A kiadást pedig nem lehet redukálni. Az állandó forgó tőkéhez kell nyulni.

Ugyám! Ha volna!

Rég elvitte azt már a sok rossz esztendő. Legtöbb gazdának ma már az adósság a forgó tőkéje.

Szegény gazda, hiába dolgozott ez évben megint. Ismét csak a kamatra keresett egész éven át.

— Mi lesz velünk? — sóhajtnak milliók szivszakadva, reménytelenül s a káromlat gazda örömkönyny helyett ontja a fájdalom, a kétségbeesés keserű könnyeit.

A föld pedig, az eddig magyar haza könnyű- és verázattá földje, lassan-lassan idegen kézre kerül s a magyar saját honában idegen lesz; vagy elmegy utj hazát keresni ott túl a tengeren...

Isten! Magyarok vagy Istene! Tekints kegyesen kis nemzetünknek vérel szerzett, vérel védett hazájára. Add, hogy a nyomorúság bibliai hét sovány esztendőjét váltsa fel csak egy, csak egy a hét kövér év közül...

Könyörülj, oh könyörülj szent fiad szűz anyjának országán!

A hálátlan közönség.

Az önk. Tuzólt-egyesület legutóbbi közgyűlésén Biró Lajos parancsnok a parancsnoki jelentés kapcsán megemlékezett a lendvai közönségnek a tuzóltól testülettel szemben tanúsított egy igen nagy hibájáról. — arról, hogy nem becsüli meg kellőleg az önzetlenül működő tuzólt. Kétszeresen fáj ez a tuzóltok derék parancsnokának, mert Biró Lajos az az ember, aki fáradtságot nem ismerve dolgozik azon, hogy a lendvai tuzóltóság úgy fejelem, mint kiképzés tekintetében ne maradjon a többi hasonló testületek mögött, hanem a mindenütt tapasztalható intrikák és megkülönböztetések dacára is tartsa szem előtt **magasztos** hivatását: a felebaráti szeretet egy legelőbb gyakorlását, a tuzóltást. Mi, akiknek alkalmá nyílt végighalgtatni Biró Lajos passzió szavait, igazat adunk neki. Alsólendván állandó nagy tárgya a tuzólt, akik csak akkor ismernek el embernek, ha vakon rohanna a kész veszedelembé, feláldozza valakiért az életét. Ha tüz van, akkor csodákat várnak tőle, de a privát életben restelnek vele egy asztalhoz ülni. Pedig hát jó

Ámor áldozatai.

Hosszu másfél évnek eseményteljes napjai kötik össze azt a viszonyt, he yesebben: rajongást, amely Völgyi számtanácsos egyetlen, Irénke leánya és Rózsay Kálmán fiatal, tehetséges technikus között ritka nagyságban kifejlődött.

Kölszönösen szerettek egymást olyan forrón, amilyen csak egy szende 17 éves leány és egy regényes hajlamú 20 éves legény első — tehát előtűnik még eddig ismeretlen ábrándvilágú — szerelmelemmel szerethetik egymást. És ha még azt is megelégedtek, hogy erői a másfél éves ószinte szerelmezől Irénke szűlő mitem tudták, — mert Irénke a világról sem merte volna megvallani szívének érzelmét, — elkezelhetjük, hogy e tilos jellegű viszony mindkettőjüknek édes kínse volt.

Derűs vasárnap délután a „Körigetben” látjuk Irénkét Rózsayval. A leányka a padon ülve nézi az előtte álló kedves alakot, szívének ideálját. Nem is a szavakra látszik ügyelni, mint inkább kedvesének szemé-tüzebe mélyeszi lelkét; olyan ábrándos, oly valami bánatosan beszélő az a tekintet, hogy Rózsay, mintegy varázslótsére, akaratlanul kérdezte:

— Irénkem, valami történt ottlen veled? Nem kaptad még a levelemdet?

— Oh igen, megkaptam Kálmán, köszönöm; igaz, hogy kicsit váltattak miatta, de én igazán örültem neki.

— Elhiszem öröndöt, édes Irénkem, mert tudom, hogy ószintén szeretsz; de mondand, miért váltattak? Talán csak nem jöttek rá titkunkra?

— Nem, Kálmán. De oh, én nem bírom to-

vább titkolni. Meg kell vallanunk szűlőimnek, hogy mi nagyon szeretjük egymást, hogy egymás nélkül élni nem bírnánk...

— Nekem is régi vágyam ez, de te jól ismered szűlőidnek nagyravagyó terveit és azon eiveket, amelyeket kiűztek leányuk férjhezadásához. Hidd el, nincs bátorságom, nem tudnám, nem merném édesatyádnak megvallani, hogy **téged — ön szeretlek.**

— Miért nem? Én remélni merem, hogy téged ők is kedvelni tudnak; és talán ha mindjárt nem is, de majd megszokják a gondolatot, hogy én a te feleséged legyek. Mert... hisz ez nem is lehet másként. Kálmán, ha anám tudna, mennyit szenvedek e kétségbe bizonytalanságban, úgy bizonyára beleszedezná mindembe!

— Ne hidd azt, Irénke! De bár adná az Ég, hogy reményed valóra váljék. Mert, bizony én is sokat szenvedek, és a pusztá gondolata annak, hogy te más felesége lehetsz: kínossá teszi az életet. Talán nem is hiszed, hogy élni sincs már kedvem; és tudom, ha te nem volnál, aki szeretsz, már rég itt hagytam volna e kegyetlen világot.

— Bizzunk a jó Istenben, Kálmán. Én tudom, én érzem, hogy a jól leszel. Emlekezéssel csak vissza, mennyit imádkoztunk ne! hozza! Hány ószinte állt mondunk el mi csak azért, hogy egymáséi lehessünk. Mennyi biztató tekintetet váltottunk a templomban akkoron, mikor anám mellett boldogságunkert és te érette a jó Istenhez küldöttém.

— Igen, meg nékem is maradt annyí hitem, — monda Kálmán, — hogy várni merjem Isten segítő kezét; hiszen Isten előtt már ugys egy-

másié vagyunk... Emlekezéssel Irén arra a napra, amikor mi örök hűséget fogadtunk.

— Oh, de boldogok is voltunk akkor!... Ah, de jó Isten, hiszen már mennem kell, sokáig maradtam; mit szólnak majd ottlen?!... Légy erős, Kálmán! Isten veled! Irén!...

— Gondolj rám, Irén! Isten veled!

Rózsay Kálmán rendes délutáni sétáját végezte, amely ut Völgyétek háza előtt vezet el, amikor Irénkét az épület egy szárnyának ablakánál sírva látta. Mondhatlan érzés váltakozott ennek láttára. Kálmán keblében: kinnal veszes léd minden ellen. Nem bírt nyugodni, mert jól sejtette, hogy kedvese ő miatta könyözik. Még aznap este levelet írt, és Völgyétek szobályaának — aki titkos közvetítőjük volt — az őt, hogy kézbesítse Irénkének.

Kálmán levele értelemében, másnap reggel a kápolna melletti kertben vol a találka, ahol meg is jelentek.

— Irénke, az Istenért, mi történt nálatok? Mondd, miért sirtál?

— Nem újsg az nálam, Kálmán. Elvagyunk árulva, szűlőim megtalálták leveleidet, látták fényképedet is, és nagyon haragudnak. Mindent ki-kérdeztek tőlem és én elmondattam úgy, ahogy van; hogy már nagyon régen ismerjük és szeretjük egymást... Oh, tudja a jó Ég, mi mindent nem gondolnak. Azt akarják, hogy egy szent legyek, — panaszkodott szomorúan Irén. — De Kálmán, téged bizonyosan magukhoz hívnak szűlőim. És légy te is ószinte és bátor.

— Légy nyugodt Irénkem. Mindenre el va-

volna ilyenkor megmondolni, hogy a tüzöltő teljes egészében, minden vizszolgálatát nélkülözőként járja a testi épséget, sokszor az életet, és ezért nem gáncs, nem lenézés, hanem beütetés és dícséret illeti őket.

De hát beszéljen maga a parancsnoki jelentés.

Tisztelt Községül! Sajnálattal kell megjegyezni, nem a melegekedés nyugodt erzésvéle, hanem — mondhatom — annak a keserűségnek tudatával távozom, amelyben a 3 év alatt nem egyszer nagyon bő részem volt; mert míg elismeréssel és köszönettel kell megemlékezni arról az előzetesnégről, amelyet a 3 év alatt úgy a közgyűlésnél, mint a t. választmány előterjesztésénél szemben — pedig nem egy esetben nagyobb anyagi áldozattal volt szó — tapasztaltam; mert míg el kell ismernem, hogy a tüzöltszolgálat fontossága telis tereseinek közönségünk a partoló tagok sorába való nagyszámú beépülésével kifejezést adott, addig valodi eredményeként csak azt állapíthatom meg, hogy a 3 év alatt egyetlen felszerelése olyan lett, illetőleg a 3-ik tekintendően a folyó évben való beszerzésével olyan lesz, hogy nagynban és egészen közönségek tüzeivel mind kivánalmival szemben hosszabb időre elég lenni s most már a továbbfejlesztés jelentékénél kevesebb áldozatokkal történhet.

Ezen kívül azonban annak a — dícséret nélküli mondhatom — a farasztó munkának, melyet a 3 év alatt egyetlen ügyeinek rendezése és megörbítésére körültekintően, több valódi eredményt nem látom.

Nem látom először a közönség erkölcsi elismerését a tüzöltszolgálat működő karavál, az az alkotó emberekkel szemben. Közönségünk rekkelt a működő kar munkájára, amit mutat a közönség anyagi áldozatossága, de amikor a munkát nyújtó embereknek megbecsülésről, az azokkal való együttérzésről, az azoknak szóló erkölcsi jutalom nyújtásáról van szó, közönségünk jelentékeny és pedig első sorban annak intelligenssége részben javítotténi tudónkól. Nem reflektálók egyes jelentékek, amelyekben a 3 év alatt résznök volt és nék a támadók egyes személyek, mert hisz egyes esetekben egyes személy a legzömöttébb öhajgatásainak sem tud elgátni, de a szómba tesz ezt a körülményt általánosságban.

Az embernek munkáját külön választani nem lehet. Amilyen becsületet és tisztességet munkát végez, vagy igényekét végezni az ember, olyan

becsületet és tisztelt-adást érdemel ő maga, az ember. Ha becsületet és tisztességet a tüzöltő munkája, akkor meg kell becsülni és tisztelni magát a tüzöltőt is. E 3 évben mindent megtettünk, hogy a működő karunknak valami öröme, valami mulatsága van, a közönség éppen olyan jól értezté magát, mint más hasonló mulatsággal. Ezzel szemben azt láttuk, hogy a mi közönségünk minden viselkedik irántunk. Elmeig őt kevésbé érdekli, szők körül terjedő célok érdekében tartott mulatságokra is, csak a tüzöltőügy működő kara által tartottá nem. Pedig az a rendezés itt is jórészt ugyanazok kezében van, akik azoknak a többi mulatságoknak rendezését is kezében tartják. — De nem látunk érdéket a tüzöltőnek egyes előtevékenységeiről sem, amelyek miatt mind az előzőldől is szoktak.

Közönségünknek éppen az a része, amely érdékelni fogja, hogy van ehhez a közönséghez, amely előképtettségénél fogva képes arra, hogy a tüzöltés tudományt napi foglalkozása mellett is könnyebben elsajátítsa és idővel az életnek vezetőségét adjon, a működő karba való belépést — pedig az önk. működő kar szokott a nagyközségek különböző társadalmi osztályainak öszkezők kapcsa, a magasabb műveltség terjesztője lenni — vonakodik, vagy ha valaki hangot ad annak, hogy beép, kifejezést ad annak is, hogy ő ha be-ep, azonnal tisztet is akar lenni...

Muraszombat — Alsólendva.

A már régóta vajudó muraszombati-alsólendvai vasút ügyében gyűlés volt kedden városunkban. A gyűlésen, melyen városunk és a járás értelemző közöl nagyon sokan megjelentek, részt vett Gróf Bathányi Zsigmond országképviselő kivüli Bartholomá István ügyvéd, a vasút engedményese is. — Az elnök tisztelt K. Hajós Mihály föltötte be, míg a jegyzőkönyvet Teke Deák vezette.

A megnyitói, illetőleg feldőző beszédek után Bartholomá István általános figyelem köré kezdte meg előadását. Beszédében kitértekkedett a Muraszombati Radkersburgi vezetendő s az építendő alsólendvai vonal folytatását képező hálózatra is, de nézete szerint elsősorban a körmend — muraszombati vasút természetét folytatást, a muraszombati — alsólendvai vonalat kell kombinációba venni. Ez a vonal az országutóbeli tavolagság véve s hozzászámátva mind a kanyarulatokat, amelyeket a két végállomásba való ki- bejárás igényel, továbbá az egyes községek kedvéért esz-

közöndi esetleges kitéréseket. 32 kilométer lesz. Tekintve, hogy a talaj nagyon vízenyomó, minék folytán úgy a pályának, mint a magas építményeknek, miltárgyaknak építése telentelesen költségesebb, kilométerenként 98.000 koronára fog kerülni a vasút. Ez 32 kilométerenként 3.136.000 koronát tenne ki, vagyis keresk számban 3.220.000 koronát. Ezen építési költségeknek 35% - a törzservényekkel biztosítandó, a törvény értelmében. Alaposan lehet számitani arra, hogy ezen összeg 15% -át, vagyis 548.000 koronát megadja az állam. Zala- és Vasvármegyei szokások hozzájárulása kilométerenként 6000 korona, ami a 132.000 koronát tenne ki; ekkép fedezendő a községek és magánosok által 358.000 korona, azaz keresk számban 360.000 koronát. Ez volta azon összeg, amely az érdekeltségekkel feltöltötté hozzá kellene a megvalósítástól szárlékelésükkel egyeztetlen keresztül huzták a számitásokat.

Mitűn a gyűlés egyhangúlag kimondja, hogy igenis akarla a muraszombati — alsólendvai vasutat kiépíttetni, — egy bizottságot választotak, mely hivatala lesz az érdekeltségekkel a közönségek képviselőivel magát kiegyezteteni s a vasút érdekében mindent előkötteni. A bizottság beválasztották: Előnknek: K. Hajós Mihály; Jarabózy Telek Dénes; tagok: Füss F. Nándor, Karabélyos Elek, Isó Ferenc, Petrik Gyula, Matyas Lajos, Pollák Emil, dr. Wollák Adólf, Meryény Ferenc, Matyasovszky Vincz, Bobay Gyula és Székely Emil. (Vannak intelligens, tanult kereskedők és iparosok, de ezek közül — esodlatosságépp — egyetlen egyet sem választottak be a bizottságba.)

Ezután bezárt az értekelés.

HIREK.

— Személyi hír. Gróf Bathányi Zsigmond, a muraszombati kerület országgyűlési képviselője, az alsólendva — muraszombati vasút egyik régi és lelkes harcosa, kedden délután városunkban tartózkodott s résztvett a muraszombati vasúti öszkekapcsolás érdekében tartott értekelésben. — Majd pedig az ernyőzárás feltétele meg, hol a látogatók a legnagyobb megelégedésnek és elismerésnek adták kifejezést.

— Kinevezés. Rosenberg Mr alsólendvai kir. járásbírói iratok az ugyanittani járásbíróshoz iradatszét nevezte ki a miniszter.

— Eljegyzés. Biller Albert, anyafülszágunk egyik kedves öszi-ep oszlop-osa tagja, jegyét váltott öz. Weiss Edéné ur. szeretetének, kedves leányával, Piroksa Kasszonnyal Alsólendván — Öszinte jókívánatainkat fűzzük a boldog frighez!

— Előléptetés. Sági János keszthelyi segédtelekőnyvezetői, a „Keszthelyi Hirlap” jótűn szerkesztője a X-ik fizetési osztályba sorozott telekőnyvezetővé léptették elő. — Kitűnő kollegának előléptetésének csak örülni tudunk, mert a miniszter figyelem ezuttal egy olyan jó hivatalnok és derék ember fele irányult, aki erre már régén, testelőt-lekeltől rászolgált.

— Junális. Dalárdásaink, ezek a jótörk kedélyes fiúk, az mellett, hogy heftőn egy kelemes estét szerettek közönségünknek, a mulatság tiszta használat meg gazdagították is a tüzöltő- és szépitő-életnek kasszáját. Dícséret illeti ezért őket. Ami pedig a dolog erkölcsi oldalát illeti, a tiszta lejtőben, maga a hangulati kitűnő — A mulatságon a következők fizettek felül: Füss F. Nándor, K. Hajós Mihály, dr. Jörza Fábán 10 — 10 kor., Pollák Emil 5 korona, Csiszák Sándor, dr. Filkór Márton, dr. Fábry Zoltán 4 — 4 kor., Teke Dénes, Ferenczy József, Gálits Tamásné 3 — 3 kor., N. N., Tivadár Ferenc, Ferber József, dr. Fehér Dezős, Csukics Adólf, Wendl Ede, Bors Istváné, Gombosy és Wendl, Kiss Dezső, Matyasovszky Vincz, Tyorán Sándor, dr. Wollák Adólf, dr. Laubhaime Oszkár, Bittora

gyök karszálva; de róla lemondani nem fogok, bármint hozzá is a sors reánk.

Meg aznap délben Rózsay Kálmán valóban kapott Volgyitói egy erős vonást, zord levelet, amelyben lakására hívja, „fontos, az a régi becsületese családí hímvezt veszélyeztető körülmény” rendbe hozandó.

Kálmán a levél vétele után — tekintettel a fontos és izgalmas audenciára — nyugalmat erőszakolt magára, hogy hidegvérrel megörbithesse. Vegtelen hosszúnak tűnt fel az idő, amíg elérkezett a kitűzött óra.

Minté közelebb érte Kálmán Volgyiekhez, izgalmas főnökök-höz, úgy az egész észre sem vette, hogy imadottjának apjával áll szemben az ajtóban, aki förtőmentlenül lepett ki azon.

Egy pillanattal küzdött Kálmán önmagával, de legyőzte izgalmát, illemtéveszen hivatozott a levele, amelynek alapján bátor volt megjelenni. Nem szándékomból olvasó hőlgyeim szíveskeiben mely részvétet kelteni Kálmán iránt, azonban anyai tény, hogy Kálmán bármily erős volt is, megérdemli a részvétet. Első kijelentése, mely láthatóan meregbe hozta az öreget, körülbélő így hangzott:

Legyen bármiként is, megvagyok győződve, hogy két szerető pár eltele és boldogságba felelt nem embeiri határnak vannak hivatva rendelkezni; — és kijelentem, hogy azt a helyet, melyet Istenke szívenben elfoglalt, azt senki beütöndi nem bírja.

Hogy mi következett erre, azt olvasóim alkalmasint elképzelik. Volgyi dühbe gurulva, elég durván értésére adta Kálmánnak, hogy leányának már van volgyénye s.b. és jónapot kívánva, az ajtóra mutatott...

Kálmán a fájdalomtól elfáslava ért lakására.

És csak később tudta meg egy rövid, szomorú levelel, hogy Irenke kényszer-telelési útra ment; a levelet Iren irta a régmutakot visszavagzó hangon s türelően inti Kálmánt — bízva a jó lsten segítségben.

Ez időtől kezdve Kálmánnal csak a sirváigadók tanjányán s ott találkoznak, ahol a bit, keszervet borba fojtják, ha a bírjak.

Adorbezzott ószkakák s annak mellékjétekkel Rózsayt odajuttatták, ahova rendszerint sorstársai jutni szoktak: a züllés lejelőre.

Hónapok múltával kezdett terjedni a hír, Volgyi Iren gazdag rokon-ágának egyik férfi sárja elfegyezte, sőt már az egybekelés ideje is meg volt határozva.

Rózsay Kálmánra nem nagyon látszott hatni a hír. Hogy este meghívta barátait lakására, hogy jó bor, zene mellett tudassa velük azt a szerencsét, amely őt érte. Már a jövedék és vér sebesen peggésbe jött a hit barátok kérelme alatt, miközben Irenke ezbe jutott agyának a jöbátok közül, hogy Rózsay szerencsét kérdezte; ez, mikor már a feletet elől ki nem bujhatott, így szolt barátához:

— No jó, várjátok, mindjárt láthatótok, hogy valóban boldog ember leszek. — Ezzel áment másik szobájába. Barátai háiba vártak, hogy jöjjenek az előre képzelt örökséggel. Amikor bejöttök, másren találtak a szobát.

Csak másnap reggel hallották rémülettel a hírt, hogy Rózsay Kálmán a „Köriget” egyik padján föbe löte magát.

Még fel sem oszdhatták az emberek az első rémületből, mikor híre futott, hogy Volgyi Iren furdas közben a patakba lúdalt.

HEGEDÜS FERENC (Zalaegerszeg.)

Béla 2-2 kor., Murkovits János, Simonka Lajos, Petrik Zoltán, dr. Kiss Elemer, Wortman Armin, dr. Rudolf Antal, Wolfson Henrik, dr. Schwarz Samu, ifj. Toplak József, Baller Ferencné, Keller Ferenc, Eberleinrich János, Krenn Ferenc, Plauder János, Kossa N., Szmolko András, Mady Pál, Bódy György, Jování Andor, Sáfár Gergely, Bezeczy N., Kautnyk Ferenc, Eberhardt István, Oroszág Kálmán, Bakányi Ernő, Eckler Pálné, ifj. Ernőné János, Török Sándor 1-1 kor., Toma István, Kaiser Lipót 60-60 fillér, Kreizler Alajos 40 fillér.

— **Szintársulatunkról.** Sok éven át volt a zalamegyei szini kerület igazgatója Szilágyi Deszö. Mindig ügyesen szervezett társulatával Zala, Somogy és Baranyamegye kisebb városiban játszott. Ez nem elégette ki az ambiciózus direktort és állandó városi színházra pályázott. Mint értesültünk, most elnyerte az erdélyi szini-kerületet Marosvásárhely székhelyével.

— **Alakuló gyűlés.** Az alsólendvai köz-birtokosság és a 11-én délelőtt a városaháza alakuló értekezlet tart.

— **Tanítóválasztás.** A helybeli tanoncskólabán egy új tanítói állást rendszeresítették, melyet pénteken választás utján töltöttek be. A pályázó Plauder János polg. isk. tanár és Ország Kálmán tanító közül Ország Kálmánt választották meg nagy többséggel.

— **Uj szolgabíráknak,** Farkas István és hétven megérkezett és átvette hivatalát.

— **Az építőparosok mulatsága** vasárnap a Blau-féle vendéglő kertélyiségében várakozva szemlél, igen jól sikerült. Pészgett az élet, a jökevő a fák árnyékában, és ami fő, a jökevő mutatózó demokratikus együtt-érezést ezuttal nem zavarták meg a durvább elemek féltékenykedési. Az egész mulatság a béke és béké rendjében eltartott kora reggelig. — Feilföltétek: Ascherl József 5 kor., K. Hajós Mihály, Hantal Lajos 4-4 kor., dr. Józsa Fábán 3 kor., Weisz Zsigmond, Véber Ferenc, Tivadar Ferenc, Eklánd David, Gáltes Tamás, Bakányi Ernő, Cséke Dani, Takács Ferenc, Bors István 2 kor., Szabó Márton, dr. Wollák Adolf, Lenács Viktor 1:80-180 kor., Bäder Hermán, Osszesly M. Victor, N., Levacsics Márton 1-1 kor., No., N., Belovits György, Stern David, Lázár György, Árnyék Lajos, Toplak János, Gombosy és Wendl, Szmolko András 80-80 fillér, Kovács György, Reichenfeld Sándorné, Simonka József 40-40 fill., Kiss Antal 20 fillér.

— **Nincsen elegendő pad.** Már néhány-szor panaszokdunk az ellen a tarthatatlan állapot ellen, hogy városunk egyedül árnyas sétányán, a templom melletti fasorban, nincsen elegendő számú pad. Azt a néhányat, ami már évek óta meg van, esténként egy csomó diákerügy, vagy diótagyalan sídider lefogalja és így a közönség megvan fosztva attól a élvezetől, hogy használhassa a város egyetlen üdülőhelyét. — Ismétlően kérjük a Szépitőegyletet, amelynek a hatáskörébe tartozik a dolog, hogy helyezzen el ide még néhány padot, hadd jusson belőlük a közönségnek is valami.

— **Vásár-áthelyezés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy Zalavár köz-terében a július 26-ára eső országos vásár ez évben kivételesen július hó 23-án tartassék meg.

— **Halálos cseresznye-szedés.** A gyümölcs-szedésnek ismét áldozta van Úgy látszik, ez a rovatunk hétről-hétre állandó lesz. — Simon Vendel gáborhajázni gazdának 9 éves Géza fia csütörtökön délelött gyümölcs-szedés végett a ház közelében levő cseresznyefára mászott. Hogyon, hogyan esett, egyszerre lába megcsúszott és a fiú lezuhant, meg pedig olyan szerencsétlenül, hogy egy léckiterítés esett, mely úgy-szóval teljesen felnyársolta. Másfél óra múlva borzaskó kóroskötő meghalt.

— **Lovacsendörök Zalában.** Gyakran esett már szó a nagy nyitvánság előtt azokról a póthálóba hiányról, amelyek biztonságosságát szervét és vármegyének válságosság munkaképtelenné teszik. Az egyik, és kétségtelenül a leg-

fontosabb és szerves közül a csendorész, amelynek becsülteté és eléggé nem dicséretlő munkáját leggyakrabban a gyors intézkedés hiánya teszi eredménytelenné. Számaltársor megeskik, hogy az áldozott azonban a helyzetben van, hogy lovon vagy kocsin menekülhet a félteloms káksztól elől, míg az gyalogszerrel képtelen megvédeni a kérekerített. Felteleges konstatálunk, hogy az ilyen vállakozás rendszeren belül tött ki az azért fogadjuk szivesen a honvédelmi miniszternek azt a szándékát, hogy több zalamegyei csendorost lovasitani fognak.

— **Alsólendva 100.000 koronát fizet.** A keddi gyűlésen hallottuk sok szép eszmét elhangzani, de egyik sem érdekelt bennünket annyira, mint a gyűlés utolsó akciója, vagyis mikor azt olvasták fel, hogy egyes erdekek közösgének mekkora összeggel kell hozzájárulni az alsólendva-muraszombati vasút építési költségeihez. Hallottuk említeni városunk nevét is, még pedig olyan horribilis summával kapcsolatosan, amelybe aligha hódol nekünk a valóság. Ez az összeg sem nem kevesebb, sem nem több a 100.000 koronánál, ennnyel kell körülkollunk, ha azt akarjuk, hogy meg legyen a vasút Kikáludáli ént a ránk eső 109.000 koronát, nagyon könnyű feladat volt, de belemenni ebbe nagyon nehéz. Honnan a pokolból teremjük elő ezt a rengeteg pénzt, mikor előttünk a tengeryei adóság, mögöttünk pedig a szintén nagy áldozatot igénylő letényei vonat ígér vizgatalsan jövőt. Mi nem vagyunk semmi jónak az elrontói, de tanácsoljuk az uraknak, hogy az lsten szent szerelmébe se nyujtókodjunk tovább, mint ameddig a takarónk ér, nehogy egy szép napra a már ugyis féltig elcsúszott városunk — K. T. eskü Bőrdécs. Kiold és Tótfüda közösgének a mai számunk ázmerési hirdetésmegye című rovatában olvasható ázmerő sorsára jussón...

— **Holttest az út mentén.** Egy kanizsai honvédelnaggy Szeptember közösg közeledt, az út mentén egy halott német katonát, a csessem-holttestre bukkant. A rendorész megállapította, hogy gylökkösz esete forog fenn.

— **Sztrájkok az öntőüzemekben.** Hangozzék ez bármilyen furcsán, de megörtönt az a csuda, hogy a város szerződött fuvarosa, aki néha az utcákat szöta öntözni, fizetéselést kért s mivel nem kapott, — sztrájkba lépett. Szoidatársak vállaltak veie a lovak is, meg a kocsi is, tehát azok is sztrájkba léptek. A városi utakat pedig azalatt ellepi a por s a tődönkön nem könyöröl, hogy az lstenen kívül senki. — Hát mi nekünk ahhoz semmi közünk, ha valaki sztrájk árán akar könnyíteni a sorsán, de ahhoz igenis van, hogy most belátathatlan ideig viz nélkül maradjak az utcák. Az előjáróság sürgöessen nézzen egy másik fuvaros után, a sztrájkolók meg hadd sztrájkoljanak...

— **Fennakadt a fán.** Tóth Mihály pülákeki földműves Mari nevezik kis leánya, meg szülői a mezőn foglaltoskodtak szerderre vágyott s fel-mászott az telken levő fára. Amidőn már a jó édes gyümölcsessel jőllakott, lefele indult, utközben megcsúszott, teje két ág közl szorult s fennakadt. Mire a szőlők háza érkeztek, a kis leány a fán meghalt.

— **Sörpik a Baross-utcán.** A város szabadalmazott személtelente, a Baross-utcat végre-valahára kispörékte a héten. Ez annyival is inkább feljlegzendő dolog, mert ez emberekézte őt na nem történt s most is csak annak közösznőhet, hogy megörtönt, mert mi voltak elég bítrak legutóbbi számunkban a város figyelmébe ajánlani a szegény Baross-utcaiak sorsát. Ugy mondják, hogy most megint fiz esztendőig nem látnak arra utcáseprőt, nehogy a Baross-utcai lakók urának képzéjék magukat.

— **Ovoda-vizsga.** Az évente szokásos ovoda-vizsgát Horváth Lajosné ovdó és hó 19-én déltávan tartja a „Cispikés” kertélyiségben kiké tanítványai ekkor fogják bemutatni tudásukat az ügyességükkel, melyet teljes tanítónőjüktől egész órákban elsajátítottak. — Remélhetőleg e vizsgán jelen lesz mindenki, aki szereti a gyermekeket, annál is inkább, mert vizsga után tánc is lesz.

— **A helyi ipar pártolása.** Közönségünknek van egy szembetűnő, igen nagy hibája: az hogy szerez lékcsényit, gáncsolni mindent, ami alsólendvai. Elmegy merítődnyire vásárolni s bár ott sen kap olcsóbbat, jobbat a miénknél, mégis a miénk főbe helyezi az idegen portokat. — lme egy eset:

Tekintetes Szerkesztő Ur! A legutóbbi vasárnap délelőtt minden alkalommal kitéjtett jó szándékát, nagybészé figyelmébe ajánlom az alábbi esetet, kérve, hogy szíve szerint bírálatot mondjon felétek. A helybeli iparstéület, melynek én is tagja vagyok, megette a minap azt a vakmerőséget, hogy megtagadia elv, ömagát és elment messze Szegedre vásárolni olyast, amit itt talán olcsóbban beszerezhetett volna. Elemnt 300-400 úrpapírt Szegedre venni, holott az itteni papírkereskedő iparstéületi tag s még vagy 6-7 helyen lehet Lendván úrpapírt kapni. Ami a legnagyobb szerűb a dologban, maga a szállítási költség több 2 koronánál is, hogy a papír 50 százalékkal többé került így, mintha itt vették volna.

En azt hiszem, hogy ha másnak nem is, de az iparstéületnek respektálni kell a helyi ipart és kereskedelmét, msképp azt híhetnek, hogy nem az öszesség javát, hanem egyes öző emberek érdeket szolgálja.

Fenti sorok szíves közléset kérve maradok tisztelője
Egy iparstéületi tag.

— **Vasutas-sors.** Kránitz József déli vasuti fűkéző a kanizsai állomáson azzal foglalatokodott, hogy két haladó kocsi összekapcsoljon. Közben egyik kocsi elrántotta és jobb lábát térd-ten felül eltörte. — A sulyosan sebesült család ember lábát amputálni kellett.

— **Gulácsi virtus.** A legutóbbi ünnepeknél ma mulatság volt a zalamegyei Gulács község koremsájában. Ott mulatott néhány községi ember a bíró társaságában, mígmen a csendes mulatást megzavarta egy részeg ember, Czanka János, aki 10 óra felé leppott a koremsába, Czanka kikötötte a vendégekkel, mire Marton Adám koremsáros rendutasította. A részeg ember most a koremsárosnak támadt, a földre tette s üt-legette, de vesztére, mert a koremsáros revolvert rántott és agyonlőtte. Czanka azonnal meghalt.

— **Játék a fegyverrel.** Sárközy Miklós gulácsi mezőr magura hagyta 5 éves kis fiát és 3 éves leányát. Mi ő tavóljárt, a gyerekek egy revolvert szereztek és játszani kezdtek vele. Játszás közben a fegyver esült és a golyók a kis leány fejébe furodtak. Azonnal szörnyt halt.

— **Meglopta az apját.** Németh István pákai lakos a minap arra a meglőpő feldelepszere jutott, hogy zárlatan ládájából 30 korona készpénz hiányzik. Rögton a fára gyanakodott s ezt a feltevését közölte is a csendorókkal. A csendorók kivallatták a fiat, aki beismerte, hogy ő lopta el a pénzt, de csak egy részét költötte el, mert belőle 23 koronát Herceg Ferenc nevű barátjánál elpórt. Mindketőjüket fejjelentették az itteni bíróságrónál.

— **A szentbékálai vírfürdő.** Szentbékálán az ottani olváskör nyári mulatságot rendezett. Eféjtáiban egy csapat legény érkezett a mulatságra, ezek azonban a rendezőség figyelmézetése után sem fizetek belépőjárt. Mintfog az újonjtélek elég csendesen veselkedtek, a rendezőség beletörődött a legények ottmaradásába. Reggel felé a közönség oszladzni kezdett, csupán a rendezőség és az éfjékor érkezett legények maradtak meg ott, előbbiek a leszámolás, utóbbiak pedig — mint aztán kiderült — bosszúállás céljából. Mikor a rendezők egyévre, Eöry Jenő a legények csoportjához közeledett, akkor ezek közül Ludvai Gaspar késél nekiröht. Eöry szintén kést rántott és dulakodás közben Ludvai hasán hatalmas sebet ejtett. Ludvai pajtsa barátját védelmére rohantak, egyikük pedig, Rác Antal revolverből kezdett lövöldözni, miközben Eöry Jenő az orrán, Eöry édesatyját, Eöry Kálmánt a karján és egy ott ácsorgó legényt ugyancsak a karján sulyosan megsebesített. Eöry Kálmán ezalatt hazafutott és revolvert véve magához, Rác

A valódi Franciák sősborszesz

Ára 1 korona. Kapható Fuss F. Nándor gyógyszertárban Alsólendván.

legjobbnak bizonyult az összes sősborszesz-készítmények között.

Antal házához ment és ott a lövöldöző legény anyjáról látta és azt arán megbeszélte, a legény apját pedig a szívere irányzott két lövéssel agyonlőte. Eőry Kálmánnak Imre nevű kisebbik fia megmérült a dolgok ilyen fordulatán és alya után meghalt. A fátázhöz érve, átkarolta hátulról. Eőry azt hitte, hogy az ellenkezők egyike fogja át, megfordult és hát agyonlőtte. Az időközben megérkezett csendőrség Eőry Kálmánt azonnal letartóztatta. Az első ízben lövöldöző Rák Antal elsősköt és csak este fél jött haza, amikor a csendőrség azonnal elfogta a szörnyű verengzésben a vizsgálattal megindította.

— **Táncmulatság.** Az alsólendvai szakszónok és szobalányok július 12-én, vasárnap, a „Csipkés” helyiségekben az alsólendvai önk. tűzoltó-egylet zászló alapja javára nyári táncmulatságot rendeznek. Kezdeté u. 6 órákor. Belépő személyenként 80 fillér, eszalldjegy 1 kor. 10 fill. Felelőztetéseket, tekintettel jelenüknyélra, közszónettel fogadják és bírálaplag nyugtazzák.

— **Felgyújtott gabona.** Márkó János csömödér v. előjáró jelentette a csendőrségnek, hogy még lábón aló gabonáját ismeretlen tettes felgyújtotta. A gyaru Verend József 32 éves kisléggyel lakos ellen irányult, aki azon időben cigarettázva haladt a gabna-tábla mellett.

— **Dízes és értékes albumot** az ajándékok minden évben előtérítettek a „Budapest.” A múlt évi karácsonyára küldött díszalbum, melyet a „Budapest” 30 éves fennállása alkalmából adott az előfizetőknek, egy szenziós iradalmi esemény volt, ezevel pótké a halálutók és sok ezer új előfizető sorakozott a „Budapest” zászlója alá. Ezt a gyönyörű albumot még most is megkélldi azoknak az új előfizetőknek, akik legelőbb megkélldi meg a lapot és 80 fillert postaköltségre beküldnek. De kézzel már az ukarácsonyi album is, mely még díszesebb és értékesebb lesz, mint az előbbi. Ezt is megkélldi ingyen a „Budapest” minden állandó előfizetője. Budapesti „Budapest” most vezerszeretep vizs a politikában. Hahar független a kormánytól és a pártoktól, megvan azokkal az összeköttetéssel és első kézből lejárásból látja a legérdekesebb híreket. Iradalmi rovata is elősrag, szóval a legérdekesebb lapok színvonalán áll, bár azoknál sokkal olcsóbb. Előfizetési ára ügyed éventenké 6 korona. Mutatványszámot kívántra kosszeggel küld a „Budapest” kiadótalválat Budapesten IV., Sarkantus-utca 3.

215 1908. szám.

Árverési hirdetmény.

Nemet József és Tivadár Ferenc végrehajtók javára Bördöcz, Klód, K.-Teskánd és K.-Tóttalán kövek végrehajtást szendvedtetkél az alsólendvai kir. járásbírószék 1906. Sp. II. 235 3. számú kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírószék 1908 V. 234 10 számú kielégítési rendelő végzése alapján 4048 kor. 50 fillérnyi követelés s járuléka kielégítésére Bördöczen 1908. július hó 13. napján d. e. 10 órákor, — K.-Teskándon 1908. jul. 14-én d. e. 10 órákor, — K.-Tóttalán 1908. jul. 14-én d. e. 11 órákor 1 tőze teendő, 4 penzsekény s 1 bika ingóságek 800 kor. becsértékben bíró árverés útján fognak eladattni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetkél, az a kikiáltási áról aló is a legelőbb ígérő által megvettnek jelentetkél ki, még akkor is, ha más árverelő által ígertkél. Minden tárgy árverés útján azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő bíróknak adatik. Ha a legelőbb ígérő a vételért azonnal le nem fizetkél, a tárgy azonnal újabb árverettétkél, ez esetben a fizetési nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletnek igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összegget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1908. jun. 24-én.

Reményfy, bír. végrehajtó.

Házeladás.

Alsólendván, a templom közelében egy 1 emeletes, 3 évvel ezelőtt épült s 10 évig adómentes csinos LAKÓHÁZ, mely 1100 korona házbért jövedelmez évenként, más vállalat miatt 12.000 korona vételért azonnal ELADÓ. — Bővebben: SÍPOS Lajos bádogos Alsólendva.

Ajánlható cégek.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norinberg-, füveg- és porcelán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szenrakta.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek késziteseit, mindenmennyi építkezés, valamint szankvelemény adását. Tanulmányait elősrendű fővárosi építészekkel szerzte.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktaér kész ferfités nőt cipökben.

BOHS ISTVAN kotelgyártó.

BLAT SANDOR vasuti vendégloje az állomás mellett. Kiténo konyha, jó borok, frissen eszpált sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA stódeje.

ECKER PÁL kalapos.

FERENCZÉ JÓZSEF vendégloje.

Idei Mautner-felje magvak FRIEYER LIPOT kereskedésben kaphtók.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinberg-, füveg- és porcelán-kereskedése 1908 majus 1-én a fonton (Vánias-felje házban, a templom állomelében) megnyitl.

GERENCSEY GÖRGY teglmester Zalaegerszegeen (Városi teglmester.) A legelőbb minőségű falecserep bornikor rendelhetkél nála.

GERICS JÁNOS kosároló. Készít és raktaórt tartl mindenmennyi kosarat. Ugyanott 400 gyümölcsösakar kerül eladatsra. Olcsó árak!

HALASSY BELA köröm- és kocsikovács.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HORVATH IVÁN vendégloje Turisnáchan.

HORVATH LAJOS borhely. Illatszerek raktaora.

HEGEDÜS SANDOR épület- és bútor-asztalos.

IVANICS FERENC asztemester Alsólendva—Hosszifalu. Elvállal minden e szakmába vágo munkát.

LEVASICS FERENC építőipáros.

LEVASICS MÁRTON pekemester, Vasuti-úten.

MAYER ODÓN grás és ökszerész. Nagy raktaór china-ézszt arukban.

MANDELBAUM MOH ráfős és divaturo kereskedő.

MAURER FERENC szobafestés és mázoló. Elfogad minden e szakmába vágo munkát ugy helyben, mint a vidéken.

MEHR LAJOS vendégloje a „Csipkéshez” Hosszifaluban.

MURSICS LAJOS építőipáros. Elvállalja minden e szakmába vágo munka lelkiismeretes késziteseit.

MOSONYI SANDOR vegyeskereskedő Resznekben.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendégloje, káveháza és szalldója.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

Hirdetések felvétetkél e lap kiadóhivatalában.

KEIL-LAKK

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára. KEIL-féle fehér „G I a s u r”-fénymáz 90 fillér. KEIL-féle arany-fénymáz képkerekeknek 40 fillér. KEIL-féle szalmakalap-festék minden szinben.

Mindenkor kaphtók:

Arnstein Benó (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.

REICHENFELD SANDOR méráros és berkeosztaludonos.

REICHENFELD EDE kereskedő és vendégloje. Lendva-Ujfaluban.

SCHWARCZ KÁROLY bökéreskedő és szikvizgyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovási (u. p. Kerka-szentmiklósi.)

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és bökéreskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendégloje Zalabácsan.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktaór és cement-árú készitése.

Ocy. TŰSKE FERENCZÉ vendégloje.

WORTMAN BENÓ ráfős- és divaturo-kereskedése. Nagy raktaór halotti és temetkezési kollekekben.

WOLFSOHN HENRIK központi káves.

WEISZ ZSIGMOND elősrendű ferfi-szabó. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktaora.

WEISZENSTERN IGNÁC vendégloje Turisnáchan.

ZOMBORI MIHÁLY higienikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcaiban (Tivadár-felje új ház).

KRALL MÁTYÁS gépműhelye

Csáktornya, Kossuth Lajos-utca 9. szám.

ELVÁLLAL: mindenmennyi gazdasági gépek, benzintmotorok, szivattyúk és kutak javitását a legújatnyosabb árak mellett.

Motorjárművek, motorkerékpár, kerékpár és mindenmennyi VARRÓGÉPEK szakszerű javitása gyorsan és pontosan eszközöltetkél.

Legelőbb gyártmányú pneumatic, motorkerékpár-, kerékpár-, és varrógéprezsek állandóan raktaóron.

ACCUMULÁTOR-TÖLTŐ ÁLLOMÁS!

Fr. Kaiser-féle

bregenzi (Vorarlberg) köhögés elleni cukorkák,

kaphtók alulított gyögszertárban.

Ki ezen köhögés elleni cukorkákkal figyelembe nem veszi, vetkzik a saját egészsége ellen. — A Kaiser-féle

„Mell-Caramella“ cukorkák

fenyővel, oroszlán kirobált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gégekredettség drb köszönőbizonyítelen. — 5245 ványokkal igazolva és szer hathatóságát. Ezen kiténo gyogyhatatásu cukorkáknak esománya 20 és 40 fillér, adagja 80 fillér.

Kaphtók: FUSS F. NÁNDOR gyögszertár Alsólendván.